

MANIFEST 25N – DIA INTERNACIONAL PER A L'ELIMINACIÓ DE LA VIOLÈNCIA VERS LES DONES

25 de novembre de 2022

Avui, 25 de novembre sortim al carrer per reivindicar el dia internacional per a l'eliminació de la violència vers les dones. El patriarcat ens ofega i s'expressa a través de les violències masclistes de múltiples formes i l'impacte en les persones afectades és heterogeni.

El camí d'acompanyament ha de tenir un objectiu, al nostre parer, fonamental i és la reparació de la dignitat de les dones que han estat vulnerades els seus drets pel simple fet de ser dones.

Les violències masclistes tenen diferents expressions, algunes molt cruentes i explícites com les violències i les agressions sexuals i d'altres de forma més subtil. Les dades parlen per si soles, són esgarrifoses, en el que portem de 2022, 38 dones han estat assassinades en l'Estat espanyol segons les dades oficials, víctimes de la violència de gènere. Tanmateix, fonts com femicidi.net eleven aquesta xifra a 76 dones assassinades. No ens ho podem permetre!

Les violències masclistes son el component central del patriarcat. Les violències sexuals continuen sent invisibilitzades i naturalitzades. Parlar de violències masclistes és parlar de desigualtat, de poder i de control i és parlar d'una problemàtica social que perjudica el benestar i convivència de la ciutadania i una societat més justa, solidària i fraterna.

La cosificació, la humiliació, la dominació, la generació de

por i de restringir la llibertat de les nenes, adolescents i de les dones (cis i trans) continuen sent pràctiques esteses en la nostra quotidianitat.

Des de l'Observatori Contra l'Homofòbia, fem una crida a implementar més recursos materials, econòmics i humans per a intervenir de manera més efectiva i pragmàtica. S'ha de transformar els contextos socials on el masclisme s'escampa (justícia, educació, salut, entre d'altres) que pugui donar resposta a tota la violència que pateixen les dones.

L'LGTBI-fòbia, és una altra cara de la mateixa moneda d'aquest masclisme que encara impera en les nostres societats. Les dones lesbianes, bisexuals i trans, transiten en la seva trajectòria vital per contextos on els trets característiques de la dissidència de gènere i sexual poden comportar riscos a ser discriminades, a viure situacions de violències i desigualtat.

Tota aquesta desigualtat pot produir conseqüències, com per exemple un sentiment de vergonya per patir una agressió sexual, culpabilitzar-les i responsabilitzar-les, obviant posar l'accent en l'agressor com a únic responsable.

Les violències les cometen amics, parelles, companys de feina, veïns, familiars o gent propera en els seus entorns. L'imaginari que aquestes violències les acostumen a fer persones desconegudes en un espai públic per part d'un depravat s'ha de respondre, i així ho demostren les dades i narratives que tenim disponibles.

Cabdal és la força dels feminismes, que es rebel·len contra aquesta dominació, assenyalant la gravetat de la problemàtica social de les violències vers les dones i n'identifiquen els àmbits on es produeixen (parella, comunitari, familiar, educatiu, digital, polític, entre d'altres).

Aquest moviment no només es troba al carrer, també en té expressió institucional, aconseguint fites legislatives, com

la Llei 17/2020 de modificació de la llei 05/2008 del dret de les dones a eradicar la violència masclista, introduint a les dones trans com a subjecte polític o la recent llei anomenada "Ley Sólo Sí es Sí", a l'Estat espanyol posant el consentiment en el centre.

Els moviments feministes ens han ensenyat que les cures han d'estar al centre de la reparació de la dignitat, una sororitat per reconèixer la veu de les dones que denuncien i per a transitar amb elles des de l'acompanyament.

Hem de continuar treballant per no deixar a cap dona enrere, sent conscients que les violències masclistes interseccionen amb altres violències (com per exemple el racisme) que fa la vida de moltes dones difícil i amb entrebancs per gaudir-la en plenitud de drets.

La lesbofòbia, bifòbia i transfòbia interactua amb el masclisme, l'OCH porta registrat aquest any 26 incidències a dones lesbianes, bisexuals o trans. És imprescindible dotar de recursos amprades a través de marcs legals implementats que treballin en tres direccions (1) prevenció i pedagogia; (2) detecció de les situacions problemàtiques i discriminatòries i (3) intervenció amb serveis d'atenció directa i en els contextos socials on es produeixen les situacions de violència, tot interpellant a la diligència deguda per part dels Estats, dels poders públics a eliminar la violència institucional i a acompanyar a les víctimes en el procés de recuperació del seu benestar psicosocial.

La ciutadania ja ha realitzat mostres d'organització col·lectiva, de denúncia social, no oblidem la increïbles manifestació del 8 de març dels últims anys on els carrers de Barcelona es van inundar d'una marea violeta per dir prou al masclisme i a la violència masclista. Hem de continuar, no ens podem aturar i això ho aconseguirem amb la feina i compromís de totes. Aquest divendres ens veiem als carrers!

A close-up photograph of a human hand, palm facing forward, with fingers slightly spread. The hand is positioned in the center-right of the frame. The background is a soft, out-of-focus gradient of purple and pink hues. The lighting is even, highlighting the texture of the skin.

25N | Dia internacional per a l'eliminació de la violència vers les dones

Observatori
contra
l'homofòbia

